

NEJRYCHLEJŠÍ A NEJEFEKTIVNĚJŠÍ UKLIDIT

Pondělí, 05 listopad 2012

Taky neustále přemýšlíte, zejména v souvislosti s Vánoce, jak nejrychleji a nejefektivněji uklidit? Po mnoha letech pokusů a námahy jsem objevila jeden způsob, jak toho dosáhnout. Je k tomu potřeba kafe, dítě, jogurt a telefon.

U toho telefonu je důležité, aby byl v jiné místnosti, než která se má uklidit. Víc netřeba. Samozřejmě, nějaký úklidový prostředek, ty ano.

Včera ráno zašlo dnes ráno. Udělala jsem si kafe, ale nevybila ho ihned. Nejdříve jsem zjistila, že je moc horké, potom bylo už pro zmačkanou moc studené. Mezitím jsem dala prát spát. Ke té své ranní kávičce jsem se tedy dostala až za hodinu poté. Prát se vzbudilo, odsunula jsem tedy hrníček co nejdál na stůl, kde bylo místo, vytáhla prát z postýlky a šla pro čistou plenku. Prát nejen že potřebovalo čistou plenu, potřebovalo i oblečení. A po každou dobu přebalené prát jsem nechala v obýváku a šla do kuchyně pro jogurt. Než jsem se vrátila s jogurtem a mláčkou, šlo mi prát naproti. Hrníček s kávou neslo vítězoslavně nad hlavou. A od té hlavy bylo zlitě až k patě. Člověk bývá nevěstím, kolik tekutiny se vejde do malého keramického hrníčku. Na stole byla jedna kaluže, pod stolem další a na stole ke dveřím se táhly kávové stopy. V hrníčku stále bylo na dně. To jsem vyčila pro zmačkanou já, když jsem se snažila prát vzít hrníček z rukou. Scéna druhá. Odložila jsem jogurt se mláčkou na stůl, svlékla prát a šla s látkovou ohledat kody. Setěla jsem kaluže na stole a pod stolem, vzala ulepené kávové prát zpět pod sprchu, usušila, zabalila do úpranu a šla jsem mu pro čisté oblečení. Než jsem ze skříně vytáhla čisté boty a tepláky, přišlo mi prát, tentokrát v podivně skvrnitěm úpranu, naproti. Na tváři široký úsměv, nad okem bílá šmouha, v jedné ruce jogurt, v druhé lžička. Za dítětem, pod dítětem a na dítěti bílé skvrny. Má snad na šmouhu prát bílou nemoc? Nemá. Ale toho jogurtu v kelímku už taky moc nemá. Od stolu ke dveřím do pokoje tentokrát zanechávalo za sebou skvrny bílé, jogurtové. Naštěstí na hrubé nečistoty potravinového charakteru mám skvělého pomocníka. Prát tedy šel znovu umýt, pes mezitím zlikvidoval nejvíce šmouh. Největší zásluhu mi paradoxně zabralo hledání čistého oblečení a samotné oblékání prát. Během následujících pár sekund prát leželo v postýlce a hrálo si s muchlákem. Mezitím zazvonil mobil, ležící v kuchyni na lince. Zašla jsem se podívat, kdo má šhání. Ušlyšela jsem ránu. Pes se snažil dostat se ke kelímku od jogurtu, co stál na stole, a shodil prát květináč s fialkou, který od věřejšeho věra stál na mém pracovním stole v obýváku. Následující scéna jako ve zrychleném filmu. Matka, zoufale pobíhající po obýváku a uklízející hračky, stěpy z květináče, hlinu, zbytky jogurtu, hrnek od kafe, oblečení od jogurtu a od kafe, bádající, rukama lomící. Kdyby mi někdo stopoval zápas, jistě bych nebyla daleko od světového rekordu. Mop se jen kmital, stůl byl vycíděn, až se leskl a házel prasátka do monitoru, podlaha čistá a naleštěná jako v reklamě. Konečně, po tom všem shonu, jsem si sedla k první uvažené kávě. V obou směry. Teď si ji vychutnám... V tom zazvonil znovu telefon. Ležela na druhém konci stolu. Samozřejmě, tam přece dosáhnout. Natáhla jsem se na druhý konec stolu, rukáv mi plandal nad šátkem s vonící kávou. Myslím, že ani nemusím pokračovat v popisu. Hádejte, co se nestalo? No, nestalo, nevyčila jsem ji celou. Jen jsem si ten krásný naleštěný stůl trochu pocítila. Na druhou stranu, asi nechtěl být tak záživně čistý, když je to přece pracovním pracovním stole musí být pracovní nepořádek. Jinak to není ono.

Jak je to u vás? Taky umíte takhle hezky uklízet?

Pavla Vodová